

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 kwietnia 1933 r.

L. D. IV. 8447.3/33

w sprawie stosowania pozwoleń przywozu.

Do

*wszystkich Dyrekcyj Cel, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Cel w Gdańsku.*

W związku z pozwoleniami na prawo przywozu z zagranicy towarów zakazanych, wydawanymi przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu na podstawie art. 7 pkt. h ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o uregulowaniu stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) wyjaśnia się, co następuje:

1. Pozwolenia przywozu są imienne, wydawane są przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu bezpośrednim nabywcom towarów zagranicą i, jako takie, nie mogą być odstępowane i przenoszone na inną osobę, przyczem towar winien pochodzić z tego kraju, na który opiewa pozwolenie przywozu.

2. Jeżeli zagraniczny nadawca odprzedaje innemu nabywcy towar, wysłany już do polskiego obszaru celnego, nowy nabywca winien przedstawić do odprawy celnej pozwolenie przywozu, udzielone mu przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu, jak również fakturę, wystawioną przez nadawcę na jego imię, a to w dowód zawartej z nim transakcji.

3. Przy odprawie celnej tożsamość osoby, wymienionej w pozwoleniu, z reguły ustala się według handlowych i innych dokumentów, dołączanych przez stronę do deklaracji celnych w myśl obowiązujących przepisów. W obrocie pocztowym za dokumenty takie służą deklaracje celne nadawcy, certyfikaty pochodzenia i t. p.

4. Przy transportach kolejowych, przewożonych za bezpośrednimi dowodami kolejowymi do miejscowości, gdzie niema urzędów celnych, a odprawianych za pośrednictwem kolejowej Agencji Celnej, agencja ta przedstawia do odprawy celnej wraz z dokumentami handlowymi pozwolenie przywozu, wydane na imię osoby, wymienionej w tych dokumentach.

5. List przewozowy, miarodajny przy ustalaniu prawa rozporządzenia towarem pod względem celnym (§ 21 rozporządzenia o postępowaniu celnym), przy stosowaniu pozwoleń przywozu ma drugorzędne znaczenie, gdyż jak wykazała praktyka, zarówno nadawcy jak i odbiorcy zagranicznych towarów, o ile chodzi o ekspedycję towarów i załatwianie formalności celnych, posługują się firmami ekspedycyjnymi, przedsiębiorstwami składowymi oraz bankami.

6. Przy braku dokumentów, wyszczególnionych w pkt. 3, firma oznaczona w liście przewozowym winna być ta sama, co i w pozwoleniu przywozu.

7. Przy transportach morskich tożsamość osoby wymienionej w pozwoleniu ustala się przy odprawie celnej z reguły według handlowych i innych dokumentów dołączanych przez stronę do deklaracji celnej w myśl obowiązujących przepisów. W razie braku dokumentów firma oznaczona w konosamencie winna być ta sama, co i w pozwoleniu przywozu, a jeżeli tak nie jest lub jeżeli konosament nie jest imienny, musi posiadać zaświadczenie osoby wymienionej w pozwoleniu, stwierdzające, że towar przybyły za konosamentem jest własnością tejże osoby i że osoba ta poleciła firmie załatwienie formalności celnych. Własnoręczność podpisu na zaświadczeniu winna być poświadczona przez upoważnione do tego Urzędy (sąd, notariusz, organ administracji ogólnej, urząd celny).

Jednocześnie uchyla się okólniki, dotyczące stosowania pozwoleń przywozu, a to: z dnia 5.XII.

1931 r. L. D. IV. 4101/4/31, z dnia 15.II. 1932 r. L. D. IV. 3102/3/32, z dnia 8.VII. 1932 r. L. D. IV. 17383/3/32, z dn. 2.IX. 1932 r. L. D. IV. 23152/3/32 oraz z dnia 17.XI. 1932 r. L. D. IV. 28299 3/32.

Kierownik Departamentu:

(—) *W. Fabierkiewicz.*

—oOo—